

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CXXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

ecclesia sanctæ Mariæ de constit. Domi. in c. j. de iureiur. libr. vj. Baptista de S. Senet. in repet. l. cunctos populos. col. 85. vers. tertia conclusio Bar. C. de sum. Tri. & fide cathol. Anto. de Buttr. in Rub. de consuetu. num. 3. & 11. Ratio huius regulæ est, quia iurisdictio spiritualis & temporalis distinctæ sunt & diuisæ: vt in c. celebritate de conse. dist. iij. & in auth. de instr. caute. & fide. in. §. quis igitur. coll. vj. vbi dicit tex. q̄ Imperator habet potestatem a Deo. Facit pro hac opi. tex. in c. si. de vita & hon. est. clerico. in si. vbi dicitur, q̄ clerici non subiacent statuti nec consuetudinibus patriæ. facti. in c. si. de reb. eccles. non alienâ. tex. & ibi Abb. in c. peruenit. de arbitr. & ita tenet Remig. de Conny in tracta. de charitativo subsidio. pag. 266.

Hanc regulam cum decem ampliationibus, & duodecim limitationibus ponit Rochus de Curte in tracta. de consuetu. in xj. q. a. num. 673. vsque ad num. 697.

REGVLA CXXXVI.

CONSVETVDO contra ius non extenditur. vt in l. quod nõ ratione. ff. de legi. in c. quod translationem de offic. lega. & ita communiter tenent Doctores. excepto Fulgo. in l. de quibus. ff. de legi. ad quem ibi respondent Doctores. præmissam tamen regulam tenet idem Fulgo. sibi in contrariis in consi. 66. incip. Ser. Guarnerius, vbi dicit q̄ consuetudo de qua in l. dos a patre. C. solu. matr. nõ extenditur.

Hanc regulam cum decem limitationibus ponit Rochus de Curte in c. si. de consuetu. nu. 321. vsque ad nu. 351. Hanc etiam regulam ponit Aymon Craue. in tracta. de antiquitate temporis, in iij. parte, in prin. fol. 110. & ibi in num. 48. vsque ad nu. 151. limitat eam vno & viginti modis. Est tamen notandum q̄ decimam quartam limitationem, que est ibi in nu. 58. sublimitat decem modis. & eam declarat vsque ad num. 136.

REGVLA CXXXVII.

CONSVETVDO contra ius naturale non valet. Ita probatur in c. fina. & ibi Abb. & Doctores. de consuetud. Et intelligitur ius naturale ibi, cuius transgressio inducit peccatum: & illud ius naturale appellatur ius diuinum, secundum Ioan. Andre. Ant. & alios Doctores. in d. c. si. facit text. in c. j. distinct. gloss. in princip. Instituti. de iure naturali & ita concludit Rochus de Curte in tracta. de consuetu. nu. 78. & hanc esse communem opinionem tenet Laur. Syluanus consil. x. nu. 39. Et circa hanc regulam vide Albertum Brunum in consi. xliij. num. 20. Guliel. Mayne. in l. quoties. num. 86. ff. de regul. iur. Paul. Parisium in consi. lxxviiij. nu. 193. vol. iij. Alexand. in consi. cxcvj. nn. 13. vol. ij. Sigismundum Lofredum in consil. l. num. 52.

Hanc

D. Petri Duen.

Hanc regulam ponit Rochus de Curre. in d. tracta. de consuetu. nu. 78. vbi vsque ad nu. 93. eam declarat: & a nu. 98. vsque ad nu. 114. ampliat eam viij. modis. & limitat v. modis.

REGVLA CXXXV III.

CONSVETVDO inducitur de iure ciuili spatio decem annorum. Hanc regulam ponit Panor. quem sequuntur ibi alij Doctores in c. si. de consuetu. nu. 11. Barto. in l. de quibus. nu. 14. & ibi Ias. 41. ff. de legib. & prædicta conclusio est communis, siue consuetudo sit contra ius, siue præter ius: secundum prædictos doctores. facit id habetur in l. diuturna. ff. de legib. & in Rubric. C. que sit longa consuetudo. & opinionem huius regulæ dicit esse communem Syluester Aldobrand. in §. ex non scripto. nu. 19. Institu. de iure natu. & Christopho. nu. 4. Et circa hanc regulam vide Thom. Gram. de decisio. lxiiij. & notab. Aymo Crauet. in tracta. de antiqui. temp. iij. par. in prin. nu. 9. fol. 105. col. iij.

- 1 Limita primo, vt procedat in consuetudine propria, & vera: non in consuetudine ficta, & intitulata, quæ momento induci potest. Exemplum, vt si populus vno momento dicat velle obseruari prædictam consuetudine, quod maior natus succedat, vel si id ex populi consuetudine eligatur, & sic de similibus. Ita concludit Anto. de But. post Panor. de bellaper. & Guliel. de Cugno in repe. c. si. nu. 17. de consue. Barto. in d. l. de quibus. nu. 14. quem sequitur ibi. Ias. nu. 41. ff. de legi.
- 2 Limita secundo, nisi consuetudo tendat contra ea quæ sunt reseruaata Principi: quia tunc requiritur tempus cuius initij memoria extat: vt in c. super quibusdam. in §. præterea. cum similib. de veteri. sig. Ita tenet Alex. in consil. vj. vol. j. Iacobi. in l. de quibus. nu. 1. ff. de legi. Porro quæ sint ea, quæ principi reseruaata sunt, tradidit per Bal. in l. rescripta. C. de preci. Impera. offeren. per glos. & de Bal. in c. quod translationem. de offic. lega. tex. in c. vnico, quæ sunt in l. ga. in Vsb. feu. Paul. de Cast. & ibi Ias. nu. 24. in l. j. ff. de offic. Circa quam fallentiam vide quæ dixi in regu. xc. fallen. j.
- 3 Limita tertio, quando consuetudo detrahit iura alicuius ecclesiæ: quia tunc requiruntur xl. anni. Ita tenet Innoc. in c. cum dilectis. de consuetudi. quem sequitur Abb. in d. nu. 11. Iacobi. in d. l. de quibus. Et licet secundum Abb. Inno. intelligat hoc, quando consuetudo venit ad detrahendum iura alicuius ecclesiæ particularis: secundum eum veniret contra ecclesiam vniuersalem. sed Panor. dicit hanc rationem diuersitatis inter istos casus non esse bonam: quia non minus favorabile debet esse totum corpus ecclesiæ, quæ aliquod membrum ipsius ecclesiæ. & illud dictum Abba. dicit esse notandum Iacob. vbi supra nu. 10.
- 4 Limita quarto, vt non procedat, quando consuetudo contra ius est irrationabilis, & sumus in foro ciuili: quia eo casu requiritur tempus xxx. annorum. Tenet Bal. in c. j. quali. feu. olim poterat aliter idem